

ODVJETNIK IVAN MATIĆ

Ilica 400, Z a g r e b

T e l / F a x: 01 301 33 79, mob. 091 767 1997, e-mail: ured@odvjetnik-matic.hr

OIB: 04102867974

Zagreb, 04.02.2026.g.

OPĆINSKI SUD U ZADRU

Tužitelj: PETAR ŠTULIĆ iz Zadra, Velebitska 10, OIB: 59136953443
zastupan po punomoćniku odvjetniku Ivanu Matiću iz Zagreba,
Ilica 400, OIB: 04102867974

Tuženici:

- I** SLAVKO ŠTULIĆ iz Bukovića, Buković 116, OIB: 87079110062
- II** ZORAN ŠTULIĆ iz Zemuna, Republika Srbija, Žarka Obreškog 33g,
OIB: 46294207299
- III** ALEKSANDAR ŠTULIĆ iz Zemuna, Republika Srbija, Burgerovih 18,
OIB: 79025974620
- IV** NENSI VUKUŠIĆ, ostali podaci nepoznati
- V** EVA ROŠIĆ, ostali podaci nepoznati

Radi: utvrđenja nedostojnosti za nasljeđivanje

VPS: 1.500,00 EUR

TUŽBA

punomoć

tužitelja

Tužitelj uvodno napominje kako IV tužena NENSI VUKUŠIĆ te V tužena EVA ROŠIĆ imaju nepoznato prebivalište u inozemstvu (IV tužena u Australiji, a V tužena u SR Njemačkoj), a prema saznanjima tužitelja, osobni identifikacijski broj im nije dodijeljen. U ostavinskom postupku pred Općinskim sudom u Zadru, Stalna služba u Benkovcu pod posl.br. O-2271/2024 imenovan im je privremeni zastupnik - Milenko Marinović odvjetnik u Benkovcu.

I Rješenjem Općinskog suda u Zadru, Stalna služba u Benkovcu pod posl.br. O-2271/2024 od dana 24.12.2025.g. koje je doneseno u ostavinskom postupku iza pok. ĐURĐIJA ŠTULIĆ rođ. Volarević s posljednjim prebivalištem u Bukoviću, rođena 12.03.1921.g., a proglašena umrlom dana 05.08.1995.g. (dalje: Ostaviteljica), tužitelj je upućen pokrenuti

parnični postupak radi utvrđenja da je zakonski nasljednik Slavko Štulić (dalje: I tuženik) nedostojan naslijediti ostaviteljicu pok. Đurđiju Štulić.

Dokaz: - Rješenje Općinskog suda u Zadru, Stalna služba u Benkovcu pod posl.br. O-2271/2024 od dana 24.12.2025.g.

-uvid u spis Općinskog suda u Zadru, Stalna služba u Benkovcu pod posl.br. O-2271/2024 (po potrebi)

II Tužitelj i tuženici su nasljednici na temelju zakona iza Ostaviteljice, u prvom nasljednom redu.

Prema pravilima Zakona o nasljeđivanju (dalje: ZN) o prvom zakonskom redu nasljeđivanja tužitelj i tuženici su nasljednici imovine iza Ostaviteljice u sljedećim omjerima:

1. Tužitelj kao sinu ostaviteljice pripada $\frac{1}{4}$ ostavine
2. I tuženik kao sinu ostaviteljice pripada $\frac{1}{4}$ ostavine
3. II tuženiku kao unuku ostaviteljice pripada $\frac{1}{8}$ ostavine
4. III tuženiku kao unuku ostaviteljice pripada $\frac{1}{8}$ ostavine
5. IV tuženjoj kao unuci ostaviteljice pripada $\frac{1}{8}$ ostavine
6. V tuženjoj kao unuci ostaviteljice pripada $\frac{1}{8}$ ostavine

Međutim, I tuženik **SLAVKO ŠTULIĆ** (dalje: I tuženik) ne može biti nasljednik iza Ostaviteljice budući da na strani istog postoji razlog nedostojnosti za nasljeđivanje iz čl. 125.st.1.toč.4. ZN.

III I tuženik je nedostojan za nasljeđivanje Ostaviteljice, budući da je kao sin Ostaviteljice, ne samo moralno, već i zakonski bio dužan skrbiti za Ostaviteljicu, a što je isti propustio učiniti, a takav propust rezultirao je smrću Ostaviteljice.

Zakonski nasljednik Slavko Štulić nedostojan je naslijediti Ostaviteljicu iz razloga što u pogibeljnoj situaciji nije poduzeo sve potrebno da se skrbi o Ostaviteljici, a što je bila njegova dužnost, te je netom prije Vojno-redarstvene akcije "Oluja" kao pripadnik paravojnih snaga SAO Krajine napustio Buković i kuću u kojoj je živio s Ostaviteljicom, pri čemu je istu ostavio u poznim godinama i slabo pokretnu da se u potpunosti brine sama za sebe, a svjestan da će predmetno područje biti zahvaćeno vojnim operacijama.

Ostaviteljica pok.Đurđija Štulić, rođena 12.ožujka 1921.godine živjela je do kolovoza 1995.godine u obiteljskoj kući u Bukoviću i u trenutku nestanka imala je 74.godine. Kao osoba starije životne dobi, živjela je u Bukoviću u obiteljskoj kući zajedno sa I tuženikom kao njezinim sinom. Obzirom na životnu dob, Ostaviteljica je u to vrijeme imala zdravstvene smetnje, te je istoj bila nužna svakodnevna skrb i briga o osnovnim životnim potrebama.

Mjesto Buković za vrijeme Domovinskog rata nalazilo se na privremeno okupiranom teritoriju tzv. SAO Krajine te je tužitelj bio onemogućen doći u Buković i pružiti skrb Ostaviteljici, slijedom čega je I tuženik kao sin Ostaviteljice bio jedini u mogućnosti preuzeti cjelokupnu skrb za Ostaviteljicu, što je među ostalim bila njegova zakonska dužnost.

Međutim, I tuženik svoju obvezu skrbi za Ostaviteljicu nije ispunjavao, kako tijekom cijelog Domovinskog rata, tako i u vrijeme neposredno prije nasilne smrti Ostaviteljice.

Naime, za vrijeme rata I tuženik je služio u ilegalnim oružanim formacijama tzv. SAO Krajine i izbivao iz doma, te je Ostaviteljica u to vrijeme bila prepuštena samoj sebi.

Tuženik Slavko Štulić, sin ostaviteljice, napustio je mjesto prebivališta u kolovozu 1995. godine zajedno sa svojom suprugom i djecom. Međutim, svoju majku, ostaviteljicu Đurđiju Štulić, nije poveo sa sobom, niti joj je osigurao bilo kakvu zaštitu, pomoć ili organiziranu evakuaciju, iako je bio svjestan ratnih okolnosti i opasnosti koje su prijetile civilnom stanovništvu.

Ostaviteljica je ostala sama u ratom zahvaćenom području, bez ikakve skrbi, te je nakon odlaska tuženika nestala, a do danas njezino tijelo nije pronađeno.

Netom prije Vojno-redarstvene operacije „Oluja“, koja je pokrenuta s ciljem vraćanja privremeno okupiranog teritorija pod ustavnopravni poredak Republike Hrvatske, ilegalne vlasti tzv. SAO Krajine organizirale su povlačenje pripadnika oružanih jedinica i njihovih obitelji. I tuženik je u tom navratu, osigurao evakuaciju svoje žene i djece, a potom je i sam napustio područje Bukovića te otišao u Srbiju prije početka Vojno-redarstvene akcije „Oluja“.

I tuženik je iza sebe ostavio Ostaviteljicu samu u obiteljskoj kući, i to u okolnosti predstojećeg ratnog djelovanja u tom području, a bez da se pobrine za evakuaciju iste ili joj na drugi način pruži adekvatnu skrb i nužnu pomoć u takvim okolnostima.

I tuženik je nedvojbeno bio svjestan da će se područje Bukovića (gdje je živjela Ostaviteljica) naći u zoni ratnih djelovanja jer je bio pripadnik vojske tzv. SAO Krajine te je imao pristup povlaštenim informacijama o pripremama Hrvatske vojske za oslobođenje tog područja.

Isti je stoga prije početka operacije Oluja pobjegao u Srbiju, pri čemu je napustio Ostaviteljicu kao svoju majku te ju je izložio pogibeljnoj opasnosti predstojećeg ratnog djelovanja pritom svjestan da ista, kao osoba starije životne dobi i sa zdravstvenim poteškoćama, neće biti u mogućnosti brinuti se za sebe, niti preživjeti predstojeće ratne operacije na tom području (život u otežanim uvjetima).

Nakon završetka Vojno-redarstvene operacije „Oluja“, Ostaviteljica nije pronađena u svojoj obiteljskoj kući gdje je stanovala, te je evidentirana kao nestala osoba.

Nakon oslobođenja okupiranog područja, Tužitelj i njegova obitelj došli su u obiteljsku kuću u Bukoviću i u istoj nisu pronašli Ostaviteljicu. Po saznanju da I tuženik nije odveo majku sa sobom i da je ista ostala u obiteljskoj kući u Bukoviću u kojoj je nisu pronašli po dolasku na oslobođeno područje, Tužitelj i njegova obitelj prijavili su nestanak Ostaviteljice Hrvatskom Crvenom Križu.

Brat Tužitelja i I tuženika, pok. Đuro Štulić telefonski i pisano je informirao Tužitelja i njegovu obitelj da Ostaviteljicu I tuženik nije poveo sa sobom i da je Ostaviteljicu ostavio samu u obiteljskoj kući u Bukoviću, a on sam sa ženom i troje djece je pobjegao u Srbiju i smjestio se u stan kod pok.brata Đure Štulića. Sve radnje vezane uz prijavu nestanka, potražnice i potragu za ostaviteljicom, uključujući postupanje pred Hrvatskim Crvenim križem, poduzeo je tužitelj i njegova obitelj.

Nakon svog odlaska, tuženik Slavko Štulić nije poduzeo nikakve radnje radi zaštite majke, nije pokušao organizirati njezino zbrinjavanje, nije se vratio po nju i nije prijavio njezin nestanak nadležnim tijelima.

Nakon proteka Zakonom propisanog vremena od nestanka, kćer tužitelja, Arlena Štulić pokrenula je postupak proglašenja nestale osobe umrlim te je Ostaviteljica proglašena umrlom na dan 05.08.1995.g. Rješenjem Općinskog suda u Benkovcu posl.br: R1- 43/12 od 24.02.2015.g.

Dakle, iz iznesenog proizlazi da je **grubo zanemarivanje zakonske obveze skrbi za roditelja od strane I tuženika kao sina Ostaviteljice izravno povezano sa smrtnim ishodom**, jer da je I tuženik postupio na savjestan način i prije bijega zbrinuo Ostaviteljicu (bilo da ju je poveo sa sobom ili osigurao skrb po trećoj osobi na sigurnom mjestu), do smrti Ostaviteljice ne bi došlo.

Stoga se prije opisanim postupanjem I tuženik teško ogriješio o zakonsku obvezu skrbi prema Ostaviteljici i to na način da ju je napustio u prilikama koje su opasni za život i zdravlje, a što je rezultiralo smrću Ostaviteljice, slijedom čega je isti nedostojan biti nasljednikom iza Ostaviteljice.

Dokaz: - Dopis Hrvatskog Crvenog križa od dana 20.03.1997.

- Potražnica od dana 09.04.1997. br. 61/97

- Ponovljen zahtjev od dana 23.07.1997. br.61/97

- Rješenje Općinskog suda u Benkovcu posl.br: R1- 43/12 od 24.02.2015.g.

- Pismo pok. Đuro Štulić upućeno tužitelju i Mladenki Štulić od dana 05.07.1997.g.

- saslušanje svjedoka Arlena Štulić iz Bukovića 117, Buković

- saslušanje svjedoka Dušan Volarević, Ul. Antuna Mihanovića 13, Benkovac

- saslušanje svjedoka Predrag Štulić, Buković 115, Buković

- saslušanje svjedoka Cvita Štulić, Buković 115, Buković

- saslušanje tuženika Slavka Štulića

- uvid u dokumentaciju da je Slavko Štulić bio pripadnik paravojske SAO Krajina (bit će dostavljena sudu naknadno)

IV Odredbom čl. 125.st.1.toč.4. ZN propisano je da je nedostojan naslijediti, kako na temelju zakona tako i na temelju oporuke, kao i dobiti bilo što na temelju oporuke onaj koji se teže ogriješio o obvezu uzdržavanja prema ostavitelju prema kojemu je imao zakonsku obvezu uzdržavanja, onaj koji nije htio pružiti ostavitelju nužnu pomoć, koju mu je mogao pružiti bez opasnosti za vlastiti život, ili ga je ostavio bez pomoći u prilikama koje su opasne za život ili zdravlje.

Upravo iz činjeničnog stanja opisanog pod AD III ove Tužbe proizlazi kako je I tuženik propustio Ostaviteljici pružiti nužnu pomoć u pogibeljnoj situaciji te ju je ostavio bez pomoći u prilici koja je nesporno opasna za život (ratna djelovanja).

Takvim postupanjem I tuženik se ujedno ogriješio o moralnu i zakonsku obvezu skrbi za Ostaviteljicu kao svoju majku koja se nalazila u starijim godinama kada joj je tuđa skrb bila nužna.

Zbog opisane povrede zakonske obveze, I tuženik je nedostojan biti nasljednikom iza Ostaviteljice, slijedom čega njegov dio, koji bi ga pripadao po zakonskom redu nasljeđivanja treba prirasti drugim nasljednicima, sukladno nasljedničkom omjeru koji ih pripada.

V Tužitelj dodatno napominje kako ostale tuženike (osim I tuženika kao nedostojnog za nasljeđivanje) obuhvaća ovom Tužbom isključivo jer se radi o slučaju nasljedničke zajednice kao nužnom suparničarstvu, te prema ostalim tuženicima nema nikakve zahtjeve ili potraživanja.

VI Temeljem svega iznesenog, tužitelj predlaže sudu donijeti sljedeću:

„PRESUDU

I Utvrđuje se da je tuženik SLAVKO ŠTULIĆ iz Bukovića, Buković 116 nedostojan za nasljeđivanje iza pok. Đurđije Štulić u ostavinskom postupku koji se vodi pred Općinskim sudom u Zadru, Stalna služba u Benkovcu pod posl. br. O-2271/2024.

II Nalaže se tuženiku SLAVKO ŠTULIĆ iz Bukovića, Buković 116, da tužitelju PETAR ŠTULIĆ iz Zadra, Velebitska 10 naknadi trošak parničnog postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.“

Tužitelj p.p.

Troškovnik:

Sastav tužbe.....200,00 EUR

PDV.....50,00 EUR

UKUPNO:250,00 EUR

+ sudska pristojba na tužbu.....56,09 EUR

+ sudska pristojba na presudu.....56,09 EUR